

⁶A tökéletesek között azonban mi is bölcsességet szólunk, de nem e világnak, sem e világ mulandó fejedelmeinek bölcsességét, ⁷hanem Isten titkos bölcsességét szóljuk, azt az elrejtett bölcsességet, amelyet az Isten öröktől fogva elrendelt a mi dicsőségünkre. ⁸Ezt e világ fejedelmei közül senki sem ismerte fel, mert ha felismerték volna, a dicsőség Urát nem feszítették volna meg. ⁹Hanem hirdetjük, amint meg van írva: „Amit szem nem látott, fül nem hallott, és ember szíve meg sem sejtett”, azt készítette el az Isten az őt szeretőknak. ¹⁰Nekünk pedig kinyilatkoztatta Isten a Lélek által; mert a Lélek mindent megvizsgál, még Isten mélységeit is.

Kedves Testvéreim!

Mindig vonzottak a titkok, rejtélyek. Titkosított iratok, kiszivárgott információ-töredékek megmozgatják az ember fantáziáját. Miért titkos, ki és mit szeretne elrejtteni. Úgy tűnik azonban, hogy nem csak én vagyok titokvadász. Ha a híreket hallgatjuk akkor titkos bankszámlák, és titkos szerződések, kiszivárogtatott államtitkok kerülnek terítékre. A téli olimpia biatlon nyitószáma, férfi sprintben a norvég klasszis 40 évesen nagyon megverte a mezőnyt. Mindenki találgat, mi a titka? Hogyan csinálta. A magyar induló nyilatkozatában azt mondta: biztos, hogy kitaláltak valamit, talán a síléce, vagy a vax. Keresik a siker titkát. Kétezer évvel ezelőtt a görög városban, Korinthusban is titkokat kerestek. Keresték a tökéletesség titkát, a titkos tudást, amivel az ember az istenek közé érhet. Már akkor is volt, aki a sportban kívánta ez elérni, hiszen az olimpiai játékokon való győzelem jutalma hatalmas vagyon, tisztelet volt, a győztesnek szobrot állítottak. (Az imént említett norvég Björndalen szülővárosában is áll egy a sportolót ábrázoló szobor az immár 7-szeres bajnok tiszteletére.) Mások a tudományban keresték a megistenülés lehetőségét, és titkokat kutattak a természetben, az emberben lefektetve ezzel a mai természettudományok, orvoslás alapjait. Ismét mások az ókori görög városokban különböző vallások titkos ismereteinek megszerzésében látták minden titok nyitját, és voltak, akiknek az életében a filozófiai bölcselkedés jelentette a titkok nyitját.

Ha ezeket végiggondoljuk, akkor rájöhethetünk arra, hogy a ma embere ugyanígy titkokat keres, keresi a sikernek, az örök életnek, a szeretetnek, a tudásnak a titkát.

Amikor Pál apostol a korinthusi gyülekezetnek ír, akkor egy olyan közösséghez szól, akik nem elégedtek meg azzal, amit tőle, vagy más apostoltól hallottak. Jézus személyét, és a keresztyén hitet igyekeztek belehelyezni valami görög gondolatrendszerbe. Megismerhetővé tenni. Volt egy nagyon népszerű ám még a Római Birodalom vallásilag toleráns időszakaiban is tiltott vallás a Mithras kultusz, amely csak a beavatottak számára kínálta a megismerés és megistenülés lehetőségét. Földalatti vallás volt ez, amelyet sokan követtek, de amelynek még többen szerettek volna a birtokába kerülni. Pál apostol leveléből azt lehet megtudni, hogy a korinthusiak, mintha valami nagyon hasonlót szerettek volna a keresztyénséggel tenni. Egy titkos ismeretté degradálták, amibe rajtuk keresztül, a tökéleteseken, a szenteken, az üdvözülteken keresztül juthat az ember. És ezzel egy nagyon érzékeny pontot érintettek, mert a szentség fogalmát leszűkítették egyes kiválasztottakra. Pál szükségesnek látja tehát, hogy írjon nekik. Mai alapigénk a mondanivalója egyik központi elemét tartalmazza, mielőtt azonban megnéznénk, vessünk egy pillantást a ma keresztyénségére, magunkra, hogy mennyiben idejétmúlt dolog a korinthusi levélről beszélni.

Húsz évvel ezelőtt, amikor gyakorlatilag minden alap nélkül elkezdtem templomba járni, titkokkal szembesültem. Templomba járva számomra teljesen furcsa és érthetetlen világ közepébe csöppentem. Érthetetlen énekek, érthetetlen kifejezések. Kegyelem, áldás, bűn, kísértés, ige, szentség... Az úrvacsoráról sokáig azt gondoltam, hogy az tényleg egy vacsora, amire néhány beavatott személy mehet, mint egy titkos angol klubban. Egyszerűen meg kellett tanulnom az ún. Kánaáni nyelvet – a templomban használt nyelvet ahhoz, hogy egyáltalán valamit is értsek. Bele kellett szoknom egy viselkedési kultúrába. Persze az ott lévők többsége már ismerte ezt, hiszen ebbe nőtt bele, de kívülállóként néha teljesen elbizonytalanodtam. Mikor, hol kell felállni, mit énekelnek az igehirdetés (ez a fogalom is ismeretlen volt) végén. Mi az a hitvallás, amit együtt mondanak, és hogy nem unják el magukat a hosszú imádság alatt. Aztán jött a teológia és még több lett az ismeretlen fogalom, és egy speciális nyelv. De még előtte a gyárban, ahol dolgoztam sokszor kellett megfogalmaznom viszonylag egyszerűen a keresztyén hit tételeit. Azóta igyekszem figyelni arra, hogy a prédikációk, a beszélgetések ne legyenek tele ismeretlen kifejezésekkel. Ennek ellenére én magam is észreveszem, hogy megszokottá válnak fogalmak. Ilyen pl. az ige kifejezés, amely annyira beépült a hétköznapi nyelvezetembe, hogy ha kívülállókkal beszélgetek, akkor is elmondom, és utána magyarázom. Az ige azért ige, mert az Isten szava, ami történik, cselekszik, létezik, ami az egész életünket átalakítja, megváltoztatja, megterésre hív.

Sokan azt mondják, hogy aki templomba akar járni, az igen is tanulja meg azt a nyelvezetet, mint ahogy az egyetemen is megtanulja az ember, hogy mi az a szigorlat, zh, jöjjön vissza a következő alkalommal. Van

igazság ebben is. Egy minimális szintű ismeretre szükség van ahhoz, hogy kényelmesen mozogjunk abban a környezetben ahol vagyunk. De vajon mennyi ez az ismeret. Mi az a minimum, és mi az amit mi teszünk hozzá? Erről beszél Pál.

⁶A tökéletesek között azonban mi is bölcsességet szólunk, de nem e világnak, sem e világ mulandó fejedelmeinek bölcsességét, ⁷hanem Isten titkos bölcsességét szóljuk, azt az elrejtett bölcsességet, amelyet az Isten öröktől fogva elrendelt a mi dicsőségünkre. ⁸Ezt e világ fejedelmei közül senki sem ismerte fel, mert ha felismerték volna, a dicsőség Urát nem feszítették volna meg. ⁹Hanem hirdetjük, amint meg van írva: „Amit szem nem látott, fül nem hallott, és ember szíve meg sem sejtett”, azt készítette el az Isten az őt szeretőknak. ¹⁰Nekünk pedig kinyilatkoztatta Isten a Lélek által; mert a Lélek mindent megvizsgál, még Isten mélységeit is.

Azt hiszem, hogy nem lettünk sokkal okosabbak. Pál szavai a mai ember számára elég furcsák, kell hozzá némi ismeret, hogy megértsük. De ezért van az igehirdetés.

A tökéletesek között azonban mi is bölcsességet szólunk – írja Pál. Előtte viszont arról beszélt: ¹Én is, amikor megérkeztem hozzátok, testvéreim, nem úgy érkeztem, mint aki ékesszólás vagy bölcsesség fölényével hirdeti nektek az Isten bizonyágtételét. ²Mert úgy határoztam, hogy nem tudok közöttetek másról, csak Jézus Krisztusról, róla is mint a megfeszítetttről.

Még korábban pedig azt írja: Mivel tehát a világ a saját bölcsessége útján nem ismerte meg Istent a maga bölcsességében, tetszett Istennek, hogy az igehirdetés bolondsága által üdvözítse a hívőket.

Ha ezeket is figyelembe vesszük, akkor mai alapigénk mondanivalója a következő: Vannak, akik törekszenek a megismerésre, a bölcsességre, a sikerre, a megistenülésre. De Isten szemében nem ez a tökéletesség. A tökéletesség azoké, akik nem gondolják magukról, hogy azok, akik tudják, akik ismerik az egyedül tökéletes és szent Istent.

Isten titkos bölcsessége – írja Pál. Ezzel kigúnyolja az okoskodókat, kigúnyolja azokat, akik bölcsnek gondolják magukat, akik valami titkos ismeretet szeretnének létrehozni a keresztyén hitből. Isten titkos bölcsességét szóljuk...

Az oltár előtti igében mintha éppen ezt erősítenénk, hiszen Isten titkába kaphatunk bepillantást. Péter, Jakab és János, a megdicsőülés hegyén látja Jézust, amint elváltozik: *arca fénylett, mint a nap, ruhája pedig fehérén ragyogott, mint a fény.* ³És íme, megjelent előttük Mózes és Illés, és beszélgettek Jézussal. Jézus a tanítványok egy kiválasztott csoportjának bepillantást enged a mennyei világba. MI ez, ha nem a titkos bölcsesség, amire mindenki vágyik? Péter ki is fejezi ezt, amikor sátrat akar építeni: „Uram, jó nekünk itt lennünk.” – mondja. Majd, amikor jönnek lefelé Jézus azt mondja nekik: *Senkinek se mondjátok el ezt a látomást...* Lám csak itt is tetten érhető a titok.

Isten álarcot ölt. Mint egy farsangon Megismerhetővé teszi magát egyeseknek, de azért a többség számára rejtély marad, hogy kit is rejt az álarc.

Csakhogy, amikor Jézus azt mondja, hogy *Senkinek se mondjátok el ezt a látomást...* akkor ehhez hozzáteszi: *amíg fel nem támad az Emberfia a halottak közül.*”

Jézus feltámadása mindent megváltoztatott. Mert Isten nyilvánvalóvá tette a titkot. Isten Jézus halálában és feltámadásában levetett minden álarcot. És leplezetlenül áll meg előttünk. A titok már nem titok többé. Megismerhető az Isten. És Pál erről beszél, amikor azt mondja: nem akarok tudni köztetek másról, csak Jézus Krisztusról.

Nem azért mert nem tudna filozofálgatni, nagyon is tud, hiszen tanulta is, néha a gondolatai nehezen érthetőek, de a korinthusiaknak, nekünk is nem ezekre a filozófiai gondolatokra van szükségünk, hanem a legegyszerűbb evangéliumra. Evangélium azt jelenti örömhír. Mai alapigénkben ez így hangzik: „*Amit szem nem látott, fül nem hallott, és ember szíve meg sem sejtett*”, azt készítette el az Isten az őt szeretőknak.

Isten felfedi neked a titkát. Jézus azért jött el ebbe a világba, hogy neked életet adjon. Hogy te elérd mindazt, amire valóban szükséged van.

A norvég biatlon klasszis érmeit egy bankban őrzi. Azt mondta, majd egyszer előveszi őket.

Isten megajándékozott téged a győzelemmel. Őrizgeted ezt magadnak, és néha egy-egy kivételes embernek megemlíted, vagy kiteszed a nyakadba és büszkén hirdeted? Isten dicsősége megjelent ebben a világban. Jézus Krisztusban Isten megmutatta a valódi arcát.

A keresztyén élet nem egy titkos ismeret, egy titokzatos vallás, amit dugdosni kell. Büszkék lehetünk arra, hogy bennünket olyan valakiről neveznek keresztyénnek – Krisztus követőnek – aki mindent odaadott, hogy ne maradjon titokban az, amire minden ember a szíve mélyén vágyik. A mi felelőségünk, hogy meglátszódjon rajtunk Isten dicsősége. Élünk e heti igénk biztatása szerint: *Fölötted ott ragyog az Úr, dicsősége meglátszik rajtad.*